

Vlaams
Parlement

vergadering **C92**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 21 januari 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Grete Remen aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het stimuleren van voltijds ondernemerschap – 816 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het recordaantal uitzendkrachten dat actief is op de arbeidsmarkt – 771 (2015-2016)	5
VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het gebruik van elektronische dienstencheques – 765 (2015-2016)	8
VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het verlenen van arbeidskaarten voor tewerkstelling in bedrijven met mogelijk sociaalrechtelijke wantoestanden – 801 (2015-2016)	10

VRAAG OM UITLEG van Grete Remen aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het stimuleren van voltijds ondernemerschap – 816 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Remen heeft het woord.

Grete Remen (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, het afgelopen jaar zijn er in Vlaanderen 45.311 nieuwe ondernemingen bijgekomen, een stijging met 3,2 procent. De cijfers klinken positief en zijn dat ook. Als we ze in detail bestuderen, merken we op dat het merendeel van de starters zelfstandigen in bijberoep zijn. In de conceptnota ondernemerschap stimuleren wordt benadrukt dat Vlaanderen een laag starterspercentage heeft. "Vlamingen zien minder opportuniteiten om hun eigen onderneming op te starten dan andere Europeanen", staat er te lezen.

Een van de kerntaken van het vernieuwde Agentschap Innoveren en Ondernemen is het bevorderen van ondernemerschap. De doelgroep is elk individu dat warm kan of wil worden gemaakt om een eigen zaak te starten, uit te bouwen of te versterken. Daarom zal het Agentschap Innoveren en Ondernemen voldoende aandacht geven aan een actieve start-upcultuur, waarin beginnende zelfstandigen alle mogelijke tools aangeboden krijgen om succesvol van start te gaan met hun onderneming. Bovendien moet er voldoende worden ingezet op een positieve beeldvorming van het ondernemerschap.

Ook de federale minister bevoegd voor de kmo's wil met het kmo-plan het ondernemerschap bevorderen. Er zal worden gewerkt aan een mentaliteitswijziging op het vlak van innovatie, creativiteit en het nemen van risico's. Bovendien wil de Federale Regering het sociaal statuut van de zelfstandigen opwaarderen en versterken. Te meer omdat het verbeterd sociaal statuut een stimulans is om te ondernemen. Nergens in dit specifiek hoofdstuk wordt echter verwezen naar de gewesten. Toch kan Vlaanderen hierin een belangrijke rol spelen.

Minister, wat zijn mogelijke verklaringen voor het stijgend aantal starters in bijberoep? Met welke concrete initiatieven zal het vernieuwde Agentschap Innoveren en Ondernemen het ondernemerschap bevorderen, rekening houdend met een actieve start-upcultuur? Is de Vlaamse Regering betrokken bij de uitwerking van het federaal kmo-plan? Hoe staat u tegenover een gezamenlijk kmo-plan dat zowel door de gewesten als de federale overheid wordt gedragen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik heb het zelf meegemaakt met een van mijn schoonkinderen. Veel starters willen starten vanuit een veilige omgeving. Ze willen eerst wat proberen alvorens de grote stap te zetten. Ze beginnen in bijberoep omdat ze niet altijd weten of het voltijds wel kan slagen wat ze willen proberen. Maar we zien dat een groot deel na enkele jaren de stap naar een eigen onderneming zet. In die jaren van bijberoep hebben ze ervaring opgebouwd met het opmaken van een businessplan, het verfijnen van hun businessmodel, en ze hebben kunnen proeven van alle aspecten die bij het voeren van een zelfstandige activiteit horen. Dat is geen slecht model. Het eerste jaar is een heel moeilijk jaar, maar die overbrugging via zelfstandige in bijberoep is een goede zaak.

Dat het aantal stijgt, is op zich geen probleem. Er zijn enkele voordelen natuurlijk. De te betalen sociale bijdrage is lager, waardoor de start in bijberoep minder kosten met zich meebrengt. Als je minder dan 1423 euro omzet boekt, betaal je helemaal geen sociale bijdragen. Dat is dus een aangenaam effect. Ook de btw-kwartaalaangifte is heel eenvoudig of niet in te vullen, wat een enorm voordeel

is. Zo kun je gemakkelijker de start nemen, en dat biedt comfort voor iemand die wil ondernemen.

Op 17 juli 2015 keurde de Vlaamse Regering de conceptnota betreffende ondernemerschap stimuleren goed. Daar staan enkele belangrijke acties in. We doen een uitbesteding van dienstverlening aan ondernemingen. Ik heb dat hier al gezegd in de commissie. Gisteren konden geïnteresseerden offertes indienen, de in de eerste ronde geselecteerde partijen konden dat dan verfijnen. Zoals u weet, betreft het drie onderdelen. Een: sensibilisering van de beeldvorming van ondernemerschap. Twee: hulp in alle levensfasen van een onderneming. Drie: acties voor de groei van bedrijven.

De voorstellen van de verschillende dienstverleners zijn nu ingediend. Ze zullen vanaf februari door bilaterale onderhandelingen verder worden verfijnd, om dan naar een concreet plan te gaan.

De oproep ecosystemen studentensteden is samen met het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) gelanceerd. Een derde pakket maatregelen zijn onze gesprekken met Dyzo, de organisatie voor zelfstandigen in moeilijkheden, maar ook met de Stichting O&O en met de Vlaamse Jonge Ondernemingen (Vlajo) om te komen tot een structurele overeenkomst voor een periode van vier jaar, zoals gepland in mijn conceptnota. In het voorjaar van 2016 moet dit uitmonden in een overeenkomst met elk van die drie voor een periode van vier jaar. Zo kunnen we met die organisaties een grote stap vooruit zetten. Ze kunnen dan hun langetermijnvisie verder ontwikkelen, zowel jonge ondernemers als de Stichting O&O als zelfstandigen in moeilijkheden. Zo hebben we vaste organisaties die zich daarvoor inzetten.

Een eerste contact tussen het Agentschap Innoveren en Ondernemen en het ESF-agentschap (Europees Sociaal Fonds) vond plaats om na te gaan of we een gezamenlijke oproep kunnen doen naar microkredietverschaffers. Er is interesse, maar we moeten nu kijken of we dit kunnen uitwerken.

De meerjarenovereenkomst met PMV/Waarborgbeheer/Participatiefonds Vlaanderen werd beslist door de Vlaamse Regering op 16 oktober 2015. De uitbetalingen zijn lopende. Ze weten dus welke richting ze moeten uitgaan. De meerjarenovereenkomst met BAN-Vlaanderen (Business Angels Netwerk) was eind 2014 al vernieuwd.

Uw derde vraag betreft het federaal kmo-plan. Uiteraard ben ik via de collega's in de Federale Regering en via mijn raadgevers op de hoogte van wat daar gebeurt. Een formele betrokkenheid is er niet.

U vraagt naar een gezamenlijk kmo-plan. Voor mij kan dat natuurlijk, ik ben er op zich niet tegen. Waar ik wel tegen zou zijn, is dat we daardoor in een eindeloos overleg zouden terechtkomen. Vandaag zijn de bevoegdheden vrij duidelijk afgebakend, we weten wat wij kunnen doen en wat federaal moet gebeuren. Ik wil dus graag overleggen met de federale collega's en de andere gewesten als dat iets extra's zou opleveren. Vanwege de complementariteit en de snelheid van uitvoering, is het misschien wijs om ook ieder op zich voort te doen.

De voorzitter: Mevrouw Remen heeft het woord.

Grete Remen (N-VA): Minister, ik dank u voor het antwoord. Op punt 1 en 2 kreeg ik een heel duidelijk antwoord. Het is positief dat die maatregelen genomen worden. Ik zal ze zeker opvolgen.

In verband met het kmo-plan vind ik uw reactie een beetje spijtig. De kmo's hebben er geen boodschap aan dat er een onderscheid is tussen Vlaams en federaal. Het is

een goed kmo-plan. Mensen van onze partij hebben er ook goed aan meegewerkt. Ik heb al eerder gevraagd in deze commissie om de handen in elkaar te slaan, zeker ten aanzien van de kmo's. In het plan staan ook een aantal zaken die Vlaanderen aanbelangen. We moeten blijven werken aan het gunstig ondernemersklimaat, want die mensen zijn van onschatbare waarde. We moeten dat doen vanuit Vlaanderen, vanuit de federale overheid, maar ook gezamenlijk. Ik blijf dat zeggen.

Het tegengaan van administratieve overlast staat ook in het kmo-plan. Ik weet dat u er al allerlei zaken voor hebt ondernomen zoals de eengemaakte omgevingsvergunning en het simpelere doelgroepenbeleid. Ook die zaken dragen bij tot de administratieve verlichting voor de kmo's.

Meer heb ik daar niet aan toe te voegen. Ik zou u toch nog eens durven te vragen om toch een statement te maken. Waarom zouden we vanuit Vlaanderen onze nek niet uitsteken om een duidelijk signaal de wereld in te sturen over een overkoepelend kmo-plan? Ik wil er graag aan meewerken als parlementslid. Vorige week bleek het ook al: we willen allemaal de kmo-partij zijn. Maar dan moeten we die naam waardig worden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Emmily Talpe aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het recordaantal uitzendkrachten dat actief is op de arbeidsmarkt – 771 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag gaat over het recordaantal uitzendkrachten dat actief is op de arbeidsmarkt. In 2015 waren elke dag een kleine 100.000 uitzendkrachten voltijds aan het werk. Dat is een nieuw record. Nooit eerder waren er zo veel aan het werk al als vorig jaar. Het vorige record dateert van 2007, toen dagelijks ongeveer 96.000 voltijdse equivalenten aan de slag waren.

De stijging heeft onder meer te maken met de versoepeling van de regelgeving voor studentenarbeid. Van de ongeveer 600.000 mensen die in België een uitzendactiviteit hebben verricht, was meer dan een derde, of 210.000 personen, student. Dit is niet alleen positief nieuws omdat studenten op deze manier sociaal beschermd zijn, maar ook omdat ze werkervaring opdoen die hen van pas kan komen als ze later solliciteren. Uitzendarbeid is trouwens in algemene zin het meest succesvolle instroomkanaal voor de arbeidsmarkt. Dat hebt u ook al bevestigd, minister.

De stijging van de uitzendactiviteit is doorgaans een voorloper van een heropleving van de arbeidsmarkt in het algemeen. Dat duidt erop dat de economie aantrekt. We merkten dat ook nog vorige maand, toen de werkloosheidscijfers zijn gedaald.

Opmerkelijk is de stijging van het aantal 50-plussers in de uitzendsector. Kniesoren zullen hieruit concluderen dat 50-plussers nog moeilijk een andere, in hun ogen 'volwaardige', job kunnen vinden. Die bevinding vloekt echter met de stijgende werkzaamheidsgraad van deze groep en de vaststelling van de VDAB dat 50-plussers vandaag gemakkelijker aan werk geraken.

De positieve lezing van de feiten is dat 50-plussers bereid zijn om nieuw werk te zoeken en zich daarom wenden tot het belangrijkste instroomkanaal op de arbeidsmarkt. Een aantal anderen zien in uitzendarbeid het voordeel van de flexibiliteit en wenden het kanaal aan om te werken wanneer zij dat wensen.

Minister, hoe schat u de stijgende uitzendactiviteit in ten aanzien van de algemene ontwikkeling van de Vlaamse arbeidsmarkt? Groeit de rol van uitzendarbeid voor de instroom van jongeren op de arbeidsmarkt? Welk aandeel vervult uitzendarbeid in de activering van 50-plussers? Zal de VDAB uitzendarbeid uitdrukkelijk aanwenden in het activeren van vluchtelingen en erkende asielzoekers? Kan uitzendarbeid door de VDAB nog intensiever worden aangewend voor het toeleiden van werkzoekenden naar knelpuntvacatures?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mevrouw Talpe, ik meen dat het voor iedereen duidelijk is dat uitzendarbeid ondernemingen een stuk flexibiliteit biedt. Die hebben ze nodig wanneer er schommelingen in het productieniveau zijn. Het is een goede manier om die schommelingen op te vangen. Als we dit als uitgangspunt nemen, is het bijna logisch dat de hoeveelheid uitzendarbeid een voorspeller is van de economische conjunctuur.

Zo steeg in november 2015 de uitzendactiviteit met 10 procent op jaarbasis. Een bedrijf denkt eerst dat er sprake is van een schommeling in het productieniveau. Eerst kiest men dan voor uitzendarbeid, daarna werft men aan. Het is logisch dat het in die richting gaat.

In de jaren 90 tot en met 2007 steeg het aantal uitzendkrachten enorm. De laatste acht jaar is er eerder een stagnatie. Het aandeel uitzendarbeid in onze totale tewerkstelling schommelde tussen 2 en 2,5 procent, afhankelijk van de conjunctuur.

Het hoogtepunt van de hoeveelheid uitzendarbeid ten opzichte van de totale werkgelegenheid viel in 2007, net vóór de financiële crisis, toen 2,6 procent van de tewerkstelling via uitzendarbeid verliep. De jaarcijfers van 2015 zijn nog niet bekend, maar op basis van de trends van de maandcijfers van 2015, denken we dat het piekniveau van 2007 vorig jaar werd geëvenaard. Ik hoop dat dat effectief, zoals in het verleden, een trend geeft naar bijkomende werkgelegenheid.

Uit VDAB-cijfers blijkt dat van alle jonge werkzoekenden die de afgelopen acht jaar aan het werk gingen, ongeveer 42 procent aan de slag ging via uitzendarbeid. Dat is een belangrijk getal. Het aandeel van de uitzendsector in de instroom van jongeren lijkt wel niet echt toe te nemen doorheen de laatste jaren. Er zijn wel een aantal schommelingen ten gevolge van de conjunctuur. Het evolueert dus mee, maar het aantal dat werk vindt via uitzendarbeid, blijft rond die 42 procent. Eigenlijk is dat hetzelfde bij de 50-plussers. Daar gaat het niet om 42, maar om 33 procent. Ook daar blijft dat vrij constant.

Als er in absolute cijfers meer mensen aan werk geraken, ook bij de ouderen, zijn er natuurlijk veel meer die ook via uitzendarbeid aan de slag gaan. In percentages uitgedrukt, blijft dat schommelen rond 33 procent. Dat is een belangrijke vaststelling. Er is dus inderdaad een belangrijke instroom, maar het is wel wat gestagneerd qua invloed.

VDAB zal in samenwerking met de lokale besturen en het agentschap Integratie en Inburgering proberen de vluchtelingen vroeger te screenen om dan via maatwerk te bekijken wie met welke trajecten sneller aan het werk kan of misschien zelfs onmiddellijk bemiddelbaar is naar een job. Maatwerk voor de asielzoekers is een belangrijk aspect. We kunnen het niet veralgemenen, het zal van het individu afhangen welke mate van bemiddelbaarheid wanneer kan worden toegepast.

Wat de toeleiding naar vacatures betreft, zullen we elk instrument gebruiken dat we kunnen gebruiken, zoals bij elke andere werkzoekende. We zullen dus ook daar uitzendvacatures meenemen. Bij een succesvolle verwijzing vormt

uitzendwerk een snelle piste naar de arbeidsmarkt, naar een inkomen en naar werk. Het is een belangrijk aspect. We zullen dat instrument net zo goed als bij andere werkzoekenden inzetten.

VDAB werkt al veel samen met uitzendkantoren. Werkzoekenden wordt ook systematisch aangeraden om zich in te schrijven bij uitzendkantoren omdat dat hun kans op werk substantieel verhoogt, ongeacht of dat voor een knelpuntberoep is of niet. Natuurlijk geldt het voor knelpuntberoepen. Maar ook anderen die geen kwalificatie hebben voor knelpuntberoepen, raden wij aan om zich in te schrijven bij uitzendkantoren.

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Emmily Talpe (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw positief antwoord. Niet iedereen is zo positief ingesteld over de uitzendsector, sommigen hangen er zelfs een eerder negatief beeld van op. Dat is volkomen onterecht, want het zegt ook meer over het verouderd beeld op de arbeidsmarkt dat zij erop na houden.

Ik heb mij in mijn vraagstelling gefocust op een aantal doelgroepen: de jongeren, ouderen, vluchtelingen en erkende asielgroepen. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat we uitzendarbeid beschouwen als een surrogaat voor contracten van bepaalde en onbepaalde duur, maar als een extra tool, complementair aan de andere instroomkanalen die die toegang kunnen faciliteren voor die doelgroepen waarvan we weten dat ze het moeilijker hebben om van start te kunnen gaan.

Uit vroegere studies van Federgon weten we dat een zeer hoog percentage van die uitzendkrachten na twee jaar al doorstroomt naar een vast contract. Dat onderstreept dus ook het nut van dit mechanisme.

Minister, ik heb nog twee bijkomende vragen. Wordt er vanuit de VDAB opgevolgd in hoeverre die uitzendarbeid in functie van instroom- en doorstroomkanaal naar jobs in de reguliere markt speelt? Zijn er cijfers over dat percentage interims naar reguliere arbeidscontracten van bepaalde en onbepaalde duur?

Voor sommige werknemers kan uitzendwerk een aangewezen instrument zijn om hun privéleven te combineren met hun werk. U sprak zelf al over die flexibiliteit. Ik verwijs ook even naar het voorbeeld van Daikin in Oostende, dat door zijn producten te maken heeft met die seizoensgebonden pieken en vraag. Een aantal oudere werknemers spelen hier ook op in door via interimcontracten jaarlijks een aantal maanden aan de slag te gaan. Wordt de functie van die piekmomenten voldoende benut? Zal de VDAB ook bij bemiddeling van oudere werknemers die zelf aangeven dat ze liever niet voltijds willen of kunnen werken, daarmee aan de slag gaan?

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik sluit mij aan bij de positieve verhalen van mevrouw Talpe en minister Muyters. Ik ben er vast van overtuigd dat het voor de nodige flexibiliteit zorgt, bijvoorbeeld in de horeca.

Ik heb een bijkomende vraag. In het Vlaams regeerakkoord staat dat de Vlaamse overheid een beroep zal kunnen doen op uitzendarbeid. Tot op heden bestaat bij de diensten en agentschappen van de Vlaamse overheid nog geen mogelijkheid tot inschakeling van uitzendarbeid. Dat is uiteraard een gevolg van verboden en beperkingen die destijds werden ingesteld door de Vlaamse overheid en die, in strijd met het algemeen belang, de tewerkstelling van uitzendkrachten bij de overheid belemmerden. De zesde staatshervorming verleent aan de gemeenschappen en de gewesten de bevoegdheid om zelf voor de onder hen ressorterende overheidssector de mogelijkheid tot uitzendarbeid in te voeren.

Minister, momenteel is het nog niet duidelijk wanneer de geplande uitzendarbeid voor de Vlaamse overheid mogelijk wordt gemaakt. Ik denk dat minister Homans hierbij nog de nodige voorbereidingen neemt. Hebt u, als minister van Werk, weet van de stand van zaken voor uitzendarbeid bij de overheid? Wanneer zou dit mogelijk kunnen worden gemaakt?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Van Eetvelde, u moet zich tot minister Homans richten. Ik ga niet in haar plaats zeggen waar we staan. Ik weet dat het besproken is, maar hoever het nu staat, weet ik niet. Ik vind het belangrijk. Het is iets waar mijn collega hard op aan het werken is, maar het is iets waar men van een bestaande situatie naar verandering moet komen, en dat is niet altijd evident.

Mevrouw Talpe, ik denk dat de cijfers bestaan van hoeveel mensen uit interim-arbeid een contract van bepaalde of onbepaalde duur krijgen. Ik stel voor dat u hierover een schriftelijke vraag stelt.

Het is inderdaad zo dat sommige mensen bewust kiezen voor interimarbeid. Zeker zal de VDAB mogelijkheden van tijdelijke werkgelegenheid in bepaalde sectoren voorstellen aan mensen die die flexibiliteit zelf willen. Een bemiddelaar van de VDAB zal met een werkzoekende nagaan wat men precies zoekt en de ene zal misschien al meer interesse hebben om in te spelen op tijdelijke arbeid dan de andere.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van An Christiaens aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het gebruik van elektronische dienstencheques – 765 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, Vlaanderen moedigt het gebruik van de elektronische dienstencheque aan als eenvoudig en veilig alternatief voor de papieren cheque. Bij de elektronische dienstencheque wordt de prestatie via een interactieve spraakdienst geregistreerd. De huishoudhulp kan de prestatie doorgeven op een gratis nummer. Het telefoonnummer is continu bereikbaar zodat de huishoudhulp de geleverde prestaties onmiddellijk op een veilige manier kan doorgeven aan de werkgever. Hiervoor gebruikt de huishoudhulp het vaste toestel of de gsm van de klant. De datum van de prestatie wordt automatisch geregistreerd en de gebruiker wordt geïdentificeerd dankzij het oproepnummer.

Het lijkt een eenvoudige procedure maar wat betreft gebruikersgemak is er ruimte voor verbetering. Wie niet over een vast toestel beschikt of geen gsm kan achterlaten voor de huishoudhulp, kan geen gebruikmaken van de elektronische cheques. Nu is het zo dat heel veel mensen niet meer beschikken over een vast toestel en je gsm achterlaten, doe je ook niet zomaar. De huishoudhulp mogen niet met het eigen gsm-toestel inbellen vanwege de onkosten bepaald door Sodexo, maar een alternatief wordt niet geboden.

De digitalisering zet zich door in Vlaamse huishoudens en steeds meer dienstverlening gebeurt via het internet en mobiele telefonie. Een vaste telefoonlijn is al een hele tijd geen vaste waarde meer, zeker niet meer bij de jongere

generatie, en steeds meer mensen kiezen ervoor hun telefoongebruik uit te voeren via de mobiele telefoon. De voorwaarde van Sodexo om een vast toestel te gebruiken voor het inbellen van de prestaties, lijkt dan ook voorbijgestreefd. Van een mobiel toestel kan men niet verwachten dat het ter plaatse wordt achtergelaten. Wie niet aan de voorwaarde van een beschikbaar vast of mobiel toestel voldoet, wordt uitgesloten van het gebruik van de elektronische dienstencheques en moet opnieuw overschakelen naar het papieren alternatief. Dat kan toch niet de bedoeling zijn van de ontwikkeling van het elektronische systeem.

Minister, waarom is de voorwaarde voor een vast toestel of een mobiel toestel dat achtergelaten wordt voor de huishoudhulp, noodzakelijk? Gaat u akkoord dat deze voorwaarde een belemmering vormt bij de overschakeling naar de elektronische procedure? Kan men misschien ideeën opdoen bij andere elektronische procedures zoals de ecocheques en maaltijdcheques? Doet zich hier ook dat probleem voor of waarin verschilt deze procedure van die voor dienstencheques? Welke maatregelen overweegt u om het probleem op te lossen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, de twee mogelijkheden, het gebruik van een vast of van een mobiel toestel, bestaan nog steeds. Er is zelfs een derde optie bijgekomen, namelijk het ingeven van de prestaties via een app op de smartphone van de huishoudhulp. Huishoudhulpen kunnen de app gratis downloaden. Het is dus niet meer noodzakelijk dat de gebruiker een telefoontoestel zou achterlaten, op voorwaarde natuurlijk dat de huishoudhulp een smartphone heeft.

Een wijziging ten opzichte van vroeger – dat hebt u niet gezegd en is misschien wel niet wat u zou verwachten – is wel dat het nummer om mobiel in te bellen niet meer gratis is. Indien de huishoudhulp niet over een smartphone beschikt, is bellen vanaf het vaste toestel van de gebruiker dus de enige gratis optie om prestaties in te geven. Dat zorgt voor ongenoegen bij heel wat erkende ondernemingen. Momenteel is Sodexo aan het nagaan hoe ze dit kunnen remediëren. Sodexo is immers verantwoordelijk om een overschakeling naar elektronische dienstencheques te realiseren. Voor ons is dit zeer belangrijk. Contractueel zijn er zelfs sancties vastgelegd als de overschakeling naar elektronische dienstencheques niet zou worden gerealiseerd. Dat is toch ook een belangrijke garantie.

Aangezien er uiteraard geen verplichting is om een toestel achter te laten, zal dit geen probleem worden. Het betalend nummer bij het ingeven van prestaties van een mobiele telefoon kan wel een belemmering vormen in het promoten van elektronische dienstverlening. Daar ben ik van overtuigd.

Bij ecocheques en maaltijdcheques kun je moeilijk vergelijken, want de betaling gebeurt daar bij een verkoper. Er zijn natuurlijk verschillende klanten die gaan betalen op één locatie, bij één verkoper. De plaats van aankoop is daar een essentieel punt. Dat is erg verschillend van de manier van werken van dienstencheques. De verkoper kan op een bepaald moment zeggen dat hij een investering wil doen om in één betaalsysteem voor zijn vele klanten te voorzien. Bij dienstencheques gebeurt de betaling bij de klant. Elke huishoudhulp zal bij elke gebruiker de betaling moeten ontvangen. Dat is dus een heel ander systeem. Die investering kun je moeilijk vragen.

De wet op de dienstencheques bepaalt dat de uitgifte van de dienstencheques moet worden toegewezen via een overheidsopdracht. Wij hebben bij de toewijzing van die overheidsopdracht uitzonderlijke aandacht besteed aan de digitalisering van de dienstencheques. De digitalisering van de dienstencheques was een van de vier criteria bij de toewijzing van de opdracht. Sodexo, dat het heeft gewonnen, heeft daar in zijn offerte sterk op ingezet. Het is nu aan Sodexo om zijn

verplichtingen met betrekking tot de digitalisering van de dienstencheques effectief te realiseren. Ze hebben hiervoor een actieplan uitgewerkt. Een van de elementen daarbij is de nieuwe app. Dat was een van de manieren hoe ze de digitalisering verder zouden doorzetten. Ook voor de gebruikers zal op korte termijn een app beschikbaar zijn. Ook dat zou kunnen helpen.

Uiteraard volgen wij dat heel nauwgezet op, ook omdat er contractueel sancties zijn als de niveaus van digitalisering niet worden gehaald. Vanwege de vragen en de opmerkingen die we hebben gehoord, zetten wij daar verder op in. Deze week heeft mijn kabinet samengezeten met de administratie en met Sodexo om te kijken wat de problemen zijn, wat de binnengekomen vragen en klachten zijn en hoe daaraan kan worden verholpen. Dat wordt nu verder uitgerold en bekeken. Ik zal dat uiteraard verder opvolgen. Er is zelfs al een vervolvergadering gepland met Federgon, met Sodexo en met mijn administratie.

We gaan dit niet laten liggen. Ze moeten het doen omdat het contractueel is vastgelegd, zelfs met sancties. Wij zullen er ook op aandringen. Er zijn problemen die moeten worden opgelost.

De voorzitter: Mevrouw Christiaens heeft het woord.

An Christiaens (CD&V): Minister, dank u wel. Ik ben uiteraard heel tevreden met uw antwoord dat u het probleem aanpakt. Dat u het niet van vandaag op morgen kunt oplossen en dat het in handen zit van Sodexo, dat de opdracht heeft binnengehaald, dat begrijpen we uiteraard. Maar het probleem is gekend en er wordt aan een oplossing gewerkt.

U kunt misschien deze tip meenemen in uw vervolgoverleg met Sodexo. Nu communiceren ze meestal via mail naar de gebruikers. Men zegt daarin dat men een vast toestel of anders een mobiel toestel kan achterlaten, anders moet men opnieuw overschakelen naar de papieren dienstencheques. Dat lijken me niet echt de drie opties die op die manier moeten worden doorgegeven. Over de app had ik nog niets gehoord. Ik praat over een recent geval dat ik vorige week nog heb gezien. Daar alluderen ze nog niet op. Maar er zou op een andere manier moeten worden gecommuniceerd naar de gebruiker. Ik wacht samen met u op een oplossing voor dit probleem. Hopelijk is die timing vrij strak.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Vandaag zeggen sommige bedrijven effectief dat men terug naar de papieren cheques gaat. Dat zou nefast zijn voor de doelstellingen die Sodexo heeft gesteld. Daarom heb ik er vertrouwen in dat ze meezoeken naar een oplossing. Als iedereen teruggaat naar de papieren cheques, voldoen ze compleet niet meer aan wat ze hebben ingeschreven en is er in een sanctionering voorzien. Ik kan me inbeelden dat ook zij dat echt niet wensen. Ik ben ervan overtuigd dat we samen gaan zoeken naar een oplossing, en zij moeten voor die oplossing zorgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yasmine Kherbache aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het verlenen van arbeidskaarten voor tewerkstelling in bedrijven met mogelijk sociaal-rechtelijke wantoestanden – 801 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp.a): Voorzitter, minister, mijn oog viel op een artikel in het tijdschrift *Ons Recht* over kennelijke praktijken bij middelgrote IT-bedrijven. Het stond in de context van het uitreiken van arbeidskaarten. Op zich is de mogelijkheid om buitenlandse werknemers tewerk te stellen een goede aanvulling van onze arbeidsmarkt om specifieke opdrachten uit te voeren of om profielen aan te trekken die niet meteen beschikbaar zijn op onze arbeidsmarkt.

In de beschrijving van die case bij het bedrijf ATOS wordt aangegeven dat er een systematiek is om goedkopere Indiërs aan te trekken, die niet onderworpen zijn aan de Belgische sociale zekerheid, en hen tewerk te stellen en tegelijkertijd de bestaande IT-werknemers in het bedrijf eerst te verplaatsen naar een andere afdeling en ze dan te ontslaan. Het is een systematiek van aanwerven van buitenlandse arbeidskrachten ten koste van bestaand personeel hier. Daarvoor dienen de arbeidskaarten niet.

Minister, het is belangrijk om erover te waken dat men bij de toekenning van de arbeidskaarten de sociaalrechtelijke spelregels respecteert. Hebben u of de inspectiediensten weet van deze case? Zo ja, wat is er ondernomen? Als er effectief een probleem wordt vastgesteld, wat wenst u daar dan tegen te ondernemen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Binnen de huidige stand van de regelgeving worden aanvragen voor arbeidskaarten voor hooggeschoolden goedgekeurd zonder individueel arbeidsmarktonderzoek. Dat was federaal, en nu hebben wij die wetgeving overgenomen. Het is nog altijd zo. Als er een concreet jobaanbod is, als de werknemer voldoet aan de diplomavereiste – minstens bachelor – en de specifieke loonnorm voor hooggeschoolden, die federaal wordt vastgelegd, wordt gehaald, dan wordt die arbeidskaart automatisch gegeven. Er wordt niet nagegaan of het dient om iemand in Vlaanderen te vervangen. Zo is de situatie nu.

We hebben in 2015 39 arbeidskaarten afgeleverd voor Atos aan hooggeschoolde werknemers. Het gaat om werknemers die vanuit Atos-India tijdelijk worden gedetacheerd naar Atos-België. Dat is ook de filosofie. De arbeidskaarten worden conform de regelgeving afgeleverd op basis van het diploma met een minimumloon van 39.802 euro per jaar – dat is niet het minimumloon, maar het loon dat ze minimum moeten krijgen – dat nu is opgetrokken naar 39.824 euro, maar dat is maar een detail. Voor deze gedetacheerde werknemers worden in België geen socialezekerheidsbijdragen betaald, aangezien zij in het land van herkomst sociale zekerheid moeten betalen.

Na afloop van hun opdracht keren zij ook terug naar hun Indische werkgever. Deze praktijk is in overeenstemming met de huidige Europese en Belgische detacheringsregels, en behoort tot de federale bevoegdheid. Vanuit het uitgangspunt van gelijke behandeling tussen werknemers, is de harde kern van de Belgische arbeids- en loonvoorwaarden van toepassing op de gedetacheerde werknemers. Ook dit behoort tot de federale bevoegdheid.

Hoogopgeleide en leidinggevende werknemers worden enkel aangetrokken voor een vast jobaanbod. Voor de berekening van het minimumloonbedrag voor de arbeidskaart worden alle sommen in rekening gebracht die op voorhand gekend zijn en die gelden als tegenprestatie voor gepresteerde arbeid. De zogenaamde Cost of Living Allowances (COLA) of vergoedingen die aan buitenlandse kaderleden worden toegekend, telden niet mee om de grens van het loon, die moet worden gehaald, te bepalen.

De Europese ICT-richtlijn (intra-corporate transferees) die eind dit jaar moet worden omgezet in wetgeving, bepaalt dat de gedetacheerde werknemers al bepaalde tijd in dienst moeten zijn van de onderneming. Het mag niet gaan om

werknemers die specifiek zijn aangeworven – in dit geval in Indië – met het oog op uitzending, en het mag niet gaan om eliminatie van werknemers. Deze bepaling zal worden omgezet in Vlaamse regelgeving.

Samengevat leveren wij vandaag de arbeidskaarten af aan de federaal bepaalde voorwaarden en conform de huidige wetgeving die in Europa en België van toepassing is. Blijkbaar zijn er vandaag problemen, vandaar de ICT-richtlijn. We zullen die richtlijn omzetten in regelgeving in Vlaanderen.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Yasmine Kherbache (sp.a): Ik ben blij te horen dat ook het Europese niveau dat probleem wil aanpakken. Ik zal de omzetting van die richtlijn in Vlaamse wetgeving met veel aandacht volgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.